

РЕШЕНИЕ

№ 1538

гр. Варна, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 3 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Г. Савова

при участието на секретаря Пламена Ст. Стоянова
като разгледа докладваното от Катя Г. Савова Административно наказателно дело № 20233110201404 по описа за 2023 година

Производството е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН по жалба на З. К. К. ЕГН *****, с постоянен адрес с.Стряма, ул. "Илинден" № 38, подадена чрез процесуален представител, против НП № 22-0819-006896 от 07.02.2023 год. на началник група в ОД МВР Варна, сектор "ПП" Варна, с което на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП му е било наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв. както и адм. наказание лишаване от правоуправление за срок от шест месеца за нарушаване нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДП.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП е незаконосъобразно и неправилно, тъй като е издадено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Сочи, че в НП липсвала яснота по отношение на деянието за което била ангажирана адм. наказателната отговорност на въззивника, оспорва нарушението да е било извършено в условията на системност. Моли НП да бъде отменено като отправя искане и за присъждане на направените по делото разноски.

В съдебното производство въззивникът, редовно призован не се явява и не се представлява. Постъпили по делото са писменни бележки, в които проц. представител на жалбоподателя заявява, че поддържа жалбата и оспорва фактическите констатации изложени в АУАН и НП, а във фазата по същество моли НП да бъде отменено.

За въззиваемата страна, редовно призована, представител не се явява. По делото са постъпили писмени бележки от ю. к. К.Л.-А., в които същата излага становище за неоснователност на жалбата и моли НП да бъде

потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в условията на алтернативност, в случай, че жалбата бъде уважена и се претендира присъждане на адвокатско възнаграждение моли за бъде присъдено такова в минимален размер.

Варненска районна прокуратура, редовно уведомена за с. з., не изпраща представител и не изразява становище.

След като прецени атакуваното НП с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 06.10.2021 год. около 03: 31 часа автоматизирано техническо средство SITRAFIIC LYNX ERS 400 – стационарна камера монтирана на път първи клас 1-9 от г. Варна за гр. Бургас, преди разклона за к. к. "Камчия", засякло и заснело нарушение за скорост извършено с т. а. "Мерцедес актрос" с рег. № Р 7245 КН, а именно движение със скорост от 91 км/час при въведено с нарочен пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 60км/ч за този участък и с приспаднал толеранс в полза на водача от 3%.

В последствие след преглед на заснетите клипове и по рег. номер на МПС-то било установено, че то е собственост на „Райфайзен лизинг България“ ЕООД. За нарушението бил издаден бил ЕФ Серия К № 5637741 на законния представител на дружеството В.Й.Е. На 08.07.2022 год. лице, законен представител на Е. представило в Втора РУ-Русе по искане на сектор „ПП“ при ОД на МВР Варна декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП в която посочило, че на 06.10.2021 год. в 03: 31 часа МПС-то е било управлявано от въззивника З. К. К.. С оглед на постъпилата декларация ЕФ серия К № 5894179 бил анулиран. Установено било, че въззивникът вече е бил санкциониран за същото нарушение с ЕФ серия К № 4269246, влязъл в сила на 14.01.2021 год. и ЕФ Серия К № 4452001, влязъл в сила на 18.03.2021 год. Преценено било, че евентуално се касае за нарушение извършено в условията на системност което изключвало възможността за издаване на ЕФ, а следвало да се състави АУАН. В тази връзка с писмо началника на сектор ПП Варна поискал от началника на сектор ПП при ОД на МВР Пловдив да бъде връчена покана на въззивника по чл. 40 от ЗАНН, както и попълване на декларация по чл. 188 от ЗДП. На 31.08.2022 год. въззивникът като ползвател попълнил декларация по чл. 188 от ЗДП, в която декларирал, че на 06.10.2021 год. в 03: 31ч. автомобилът е бил управляван от него.

На 01.10.2022 год., в отсъствие на въззивника, свидетелят В. С. М. съставил срещу него АУАН бл. № 372039 в който посочил, че същият е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП тъй като "на 06.10.2022 год. в 03: 31ч. в обл. Варна, общ Аврен по път първи клас № I-9 (извън населено място) в посока на движение от гр. Варна към гр. Бургас, преди кръстовището за к. к. "Камчия" при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 от 60 км/ч управлявал т. а. "Мерцедес актрос" с рег. № Р 7245 КН, собственост на „Райфайзен лизинг България“ ЕООД, със скорост от 91 км/ч с приспаднал

толеранс от 3% в полза на водача. Скоростта е измерена и фиксирана с АТСС SITRAFIIC LYNX ERS 400 със снимка № 10917. Нарушението е извършено в условията на системност в едногодишния срок от влизане в сила на 14.01.2021 год. на ЕФ Серия К с номер № 4269246 и ЕФ Серия К с номер № 4452001, влязъл в сила на 18.03.2021 год.. Актът е съставен след попълнена декларация по чл. 188 от ЗДвП.

На 03.01.2023 год. АУАН бил предявен и връчен на въззивника, който го подписал вписвайки, че има възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпило и писмено възражение срещу акта и на 15.02.2023 год. началника на група в ОДМВР Сектор ПП Варна издал атакуваното НП като приел изцяло фактическите и правни констатации изложени в него, приел е че въззивникът е нарушил разпоредбата чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, както и че нарушението било извършено в условията на системност и на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП му наложил адм. наказание глоба в размер на 600 лв. както и адм. наказание лишаване от правоуправление за срок от шест месеца.

Към АНП освен АУАН са представени още Заповед № 8121з1632/02.12.2021 год. на министъра на вътрешните работи; декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДП изходяща от Иво Кирилов Георгиев; копие на СУМПС на въззивника; писма изходящи от началника на сектор ПП при ОД МВР Варна адресирани до началника на РУ Раковски при ОД на МВР Пловдив и до началника на сектор „ПП“ при ОД на МВР Пловдив; декларация по чл. 188 от ЗДП изходяща от въззивника; ЕФ серия К № 5637741 и снимка от нарушението към него, Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823; протокол от проверка № 32-СГ-ИСИС/10.09.2021 год.; и справка за нарушител.

Допълнително в хода на съдебното следствие са изискани и съответно преставени с писмо на Началника на Сектор "ПП" на ОД на МВР-Варна рег. № 819000-43309 от 01.08.2023 г. до РС-Варна, ел. фиш Серия "К" № 4269246 на ОД МВР - Пловдив и ел. фиш Серия "К" № 4452001 на ОД на МВР – София.

Като свидетел в хода на съдебното следствие показания е дал актосъставителя В. С. М., който сочи, че е съставил АУАН въз основа на данните от системата ЕЦОН която генерираля нарушението, справка в АИС АНД и попълнена декларация от водача.

Всички събрани в хода на съдебното следствие както писмени така и гласни и ВДС (снимки) кредитира изцяло като непротиворечиви, кореспондиращи по между си и взаимнодопълващи се.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът прецени от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока за обжалване поради което и е приета от съда за разглеждане.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени съответните ред и срокове, актовете са издадени от компетентни лица, при спазване на тяхната материална и териториална компетентност. В същите са описани всички необходими елементи, които индивидуализират административното нарушение - дата, място, описание на нарушението и обстоятелствата, при което е извършено, включително посочване и на това, че нарушението е системно с посочване на № на актовете които обуславят системността, поради което по своята форма и съдържание те отговарят на изискванията на ЗАНН от формална страна и при издаването им не са допуснати процесуални нарушения, които да водят до тяхната отмяна. Както в АУАН така и в НП ясно е посочено в какво се изразява нарушението, къде, кога и по какъв начин е осъществено, включително и как е установено. Посочено е и съответното техническо средство, с което това е сторено, поради което съдът намира, че възраженията в жалбата за липса на реквизити на АУАН и НП са изцяло неоснователни. Следва да се отбележи, че описанието е несъответно тогава, когато от него наказният субект не може да установи за осъществяването на какви действия/бездействия е привлечен към административнонаказателна отговорност, а в конкретния случай това не е така.

Действително АУАН е бил съставен в отсъствието на въззивника, без наличие на категорични доказателства за наличие на хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Горното обаче не съставлява съществено нарушение на процес. правила тъй като не води до нарушаване правото на защита на въззивника. С връчването на АУАН той се е запознал с неговото съдържание е имал възможност още в най-ранния етап от производството да реализира защитата си.

На следващо място с оглед наличните в АИС данни (информация), че въззивника е бил санкциониран в предходен момент за други нарушения от същия вид определящи според актосъставителя нарушението като системно, то ЕФ не би могъл да бъде издаден доколкото същият се издава само за нарушения за които е предвидено наказание глоба, а за нарушения по по-тежката квалификация е предвидено и наказание лишаване от правоуправление на МПС. Горното е налагало да се установи по безспорен начин кой е бил водача на автомобила извършил нарушението с оглед преценка за квалификацията на нарушението и реда за ангажиране на неговата отговорност. Това е станало през месец август 2022 год. когато въззивника в декларация по чл. 188 от ЗДП е посочил, че той е управлявал автомобила. Точно тогава, когато декларацията е била препратена от РУ Раковски на Сектор ПП при ОД на МВР Варна, е бил установен нарушителя, както и точната квалификация на нарушението което е било извършено, предполагащо ангажиране адм. наказателната отговорност по общия ред с АУАН. В случая такъв е бил издаден на 01.10.2022 год., преди изтичането на предвидения в ЗАНН 3-месечен давностен срок за съставяне на акта, както и преди изтичане на едногодишния срок от датата на извършване на нарушението.

Що се касае до обстоятелството, че за същото нарушение вече е бил

издаден ЕФ, то се подкрепя от събраните по делото доказателства, но в случая не е налице каквото и да било нарушение на закона доколкото този ЕФ е бил анулиран по правилата посочени в нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДП от една страна, а от друга този ЕФ не е бил издаден срещу въззивника за да се приеме, че е била нарушена нормата на чл. 17 от ЗАНН.

С НП на въззивникът е било наложено наказание съобразно чл. 182, ал. 5, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП за това, че в нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДП е управлявал МПС извън населено място със скорост от 91км/час при максимално допустима скорост за движение в съответния пътен участък, регламентирана с пътен знак В26 - 60км/час и нарушението е извършено системно.

Съдът счете, че всички събрани по делото доказателства сочат на това, че на посочената в АУАН дата въззивникът не е изпълнил задължението си по чл. 21, ал. 2 от ЗДП да съобрази скоростта на движение с тази сигнализирана с нарочен пътен знак. - управлявал е МПС извън населено място в участък с ограничена скорост на движение до 60 км/час с превишение от 31км/ч.

В тази насока е приложени към преписката снимков материал извлечен от стационарната АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип SITRAFIIC LYNX ERS 400 от който се установява, че скоростта на движение на т. а. "Мерцедес актрос" с рег. № Р 7245 КН е била над допустимата за движение в посочения пътен участък – 91км. /час, след приспадане на допустимата грешка от 3% при въведено ограничение от 60км/ч. На следващо място видно от приложения по преписката протокол от проверка № 32-СГ-ИСИС/10.09.2021 год. техническото средство е било технически изправно, а от приложената към делото декларация по чл. 188 от ЗДвП е видно, че в нея въззивникът лично е декларирал, че именно той е управлявал МПС-то към момента на регистриране на нарушението.

По отношение на системността обаче, съдът намира, че АНО е приложил материалния закон неправилно.

Съгласно § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП "Системно" е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

Видно от нормата за да е налице системност, законодателят изисква след като лицето е наказано за същото по вид нарушение, то да е извършило поне три нарушения в едногодишен срок от влизането в сила на НП или ЕФ, с което лицето е наказано за първи път за нарушение от съответния вид. В процесния случай не са налице три деяния от един и същ вид.

Както в АУАН така и в НП са описани два ЕФ за същото нарушение влезли в сила и двата съотв. на 14.01.2021г. и 18.03.2021г., видно от справка за нарушител водач приложена към АНП. От събраните по делото писмени

доказателства се установява по безспорен начин, че с ЕФ серия К № 4269246 на ОД МВР Пловдив на въззивника е било наложено наказание глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП, а с ЕФ Серия К № 4452001 на ОД на МВР София за нарушение на чл. 21, ал.2 вр. ал. 1 от ЗДвП на въззивника е било наложено наказание глоба в размер на 300 лв. От наказването на въззивника за тези две нарушения започва да тече срокът от една година, в който ако той осъществи поне три пъти същото по вид нарушение, той може да бъде наказан за системно такова. В случая нарушението предмет на настоящото производство е единственото такова извършено в едногодишния срок от влизане в сила на двата посочени по-горе ЕФ, за нарушение по чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП, поради което, процесното нарушение не се явява системно по смисъла на ЗДП, а само повторно по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДП по отношение на нарушението санкционирано с ЕФ Серия К № 4452001 на ОД на МВР София. Съгласно цитираната разпоредба „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Горното налага и определяне на санкция съобразно нормата на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 5 от ЗДвП. И доколкото това нарушение е по-леко наказуемо от това за което на въззивника е наложена санкция (в конкретния случай за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДП в нормата на ал. 4 на същия член от закона е предвидено само наказание глоба в двойния размер (в случая 600 лв. - 2x300), а за системно такова в нормата на ал. 5 е предвидено наказание глоба в двойния размер както и кумулативно наказание лишаване от правоуправление за срок от 6 месеца) и няма никакво изменение на фактическото обвинение - касае се за едно и също деяние, то съдът съобразявайки и задължителните указания дадени с ТР № 8/16.09.2021 год. на ОСС от I и II колегия на ВАС по т. д. № 1/2020 год. съдът сче, че няма пречка да преквалифицира деянието за което въззивника е привлечен към адм. наказателна отговорност и да измени НП като му наложи санкция съобразно нормата на чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 от ЗДП, а именно глоба в размер на 600 лв. (двойния размер на санкцията предвидена в нормата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП).

С оглед забраната предвидена в нормата на чл. 189з от ЗДП за приложение на 28 от ЗАНН за нарушения по ЗДвП съдът не дължи произнасяне по въпроса представлява ли нарушението маловажен случай или не.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът прави извода, че атакуваното НП е правилно и законосъобразно постановено, същото не страда от пороци, които го правят процесуално недопустимо, но следва да бъде изменено като на въззивника бъде наложено наказание съобразно нормата на чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДП за нарушение извършено в условията на

повторност.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса, както от въззивника, така и от въззиваемата страна като и двете искания са направени своевременно.

При този изход на делото (НП подлежи на изменение и то без промяна в размера на наказанието глоба) искането на въззивника се явява неоснователно и като такова се отхвърля от съда.

По искането на въззиваемата страна

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита, че въззивника следва да бъде осъден да плати такова на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с. з от една страна, а от друга това, че процес. представител на въззиваемата страна не се е явил в съдебното заседание по делото като единствено е депозирал писмени бележки съдът счита, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер – 80 лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивника в полза на Областна Дирекция на МВР-Варна.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 от ЗАНН Варненският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0819-006896 от 07.02.2023 год. на началник група в ОД МВР Варна, сектор "ПП" Варна, с което на З. К. К. ЕГН *****, с постоянен адрес с.Стряма, ул. "Илинден" № 38, на основание чл. 182, ал. 5, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП му е било наложено административно наказание глоба в размер на 600 лв. както и адм. наказание лишаване от правоуправление за срок от шест месеца за нарушаване нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДП, като НАЛАГА на същия адм. наказание глоба в размер на 600 лв. на основание чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДП за

нарушение извършено повторно.

ОСЪЖДА З. К. К. ЕГН *****, с постоянен адрес с.Стряма, ул. "Илинден" № 38 да заплати в полза на Областна Дирекция на МВР- Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____